

P.Z. br. 532

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/13-01/282

URBROJ: 65-13-02

Zagreb, 21. studenoga 2013.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. studenoga 2013. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/13-01/243

Urbroj: 50301-09/09-13-2

Zagreb, 21. studenoga 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 1. i članka 125. stavka 11. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o državnom odvjetništvu (u daljnjem tekstu: ZODO) donesen je 2009. godine (Narodne novine, broj 76/2009). Nakon donošenja, do danas, mijenjan je i dopunjavao 6 puta (Narodne novine, br. 153/2009, 116/2010, 145/2010, 57/2011, 130/2011 i 72/2013).

Potreba za predloženim izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu uvjetovana je sadržajnim usklađivanjem s Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (u daljnjem tekstu: ZID ZKP), za kojeg je predviđeno stupanje na snagu 15. prosinca 2013. godine. Navedeni datum određen je Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-1710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010, U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012. (u daljnjem tekstu: Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) kojom je Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo je ukupno 43 članka Zakona o kaznenom postupku obzirom je utvrđeno da isti nisu u suglasju s Ustavom Republike Hrvatske.

Izvršenje Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske dovelo je do izmjena većeg broja odredaba Zakona o kaznenom postupku, kao i do određenih terminoloških izmjena koje su provedene kroz cijeli Zakon o kaznenom postupku. Slijedom navedenog, zbog novina koje uvodi ZID ZKP potrebno je izmijeniti niz doticajnih propisa, od kojih je jedan ZODO.

Jedna od osnova za izmjene ZODO radi usklađenja sa ZID ZKP je važna novina koju uvodi ZID ZKP. Naime, ZID ZKP-om (novi članak 206.i) propisano je da je državni odvjetnik dužan odmah poduzimati ili nalagati poduzimanje imovinskih izvida kako bi se utvrdila vrijednost imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom. Obzirom da, u predmetima iz nadležnosti županijskih sudova, utvrđivanje imovinske koristi traži posebna znanja kako s područja prava, tako i s područja financija i poslovanja korištenjem novih tehnologija (npr. internet bankarstvo itd.), a koja posebna znanja ne mogu imati svi državni odvjetnici te je stoga nužna specijalizacija, istom odredbom ZID ZKP-a propisuje se obveza osnivanja posebnih odjela za provođenje imovinskih izvida. ZID ZODO je slijedom navedenog propisao da će se za područje jednog ili više županijskih državnih odvjetništava ustanoviti odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom, te obim poslova i strukturu tih odjela, a što je pretpostavka da bi ti odjeli zaživjeli i time ostvarili svoju svrhu, promptnog i učinkovitog oduzimanja imovine stečene kaznenim djelom.

Sljedeća izmjena ZODO radi usklađenja sa ZID ZKP očituje se u izmjeni članka koji propisuje koji se spisi u radu državnog odvjetništva smatraju tajnima. Naime, ZID ZKP i nadalje propisuje da su izvidi tajni, ali sve do momenta donošenja rješenja o provođenju istrage ili dostavljanja obavijesti da se provodi istraživanje, kada postupanje prestaje biti tajno i postaje nejavno. Shodno navedenoj izmjeni to je sad propisano i u ZODO. Također je

propisano u ZODO, sukladno rješenju iz ZID ZKP, da se u određenim situacijama istraga i istraživanje mogu proglasiti tajnim te da se i ti spisi u državnom odvjetništvu tada smatraju tajnim.

Izmijenjen je i članak koji propisuje stegovna djela za koja odgovara zamjenik državnog odvjetnika. Naime, sudska praksa i Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske ustanovili su bitne nedostatke odredbi Zakona o kaznenom postupku koje određuju rokove i procesne posljedice njihovog prekoračenja za procesne stadije i radnje u prethodnom postupku. Radi navedenog Ustavni sud Republike Hrvatske je nametnuo zakonodavcu pozitivnu obvezu propisivanja roka za rješavanje kaznene prijave u slučajevima kad se ne provodi istraga, te obvezu da se u okviru državnog odvjetništva uredi instancijsko pravno sredstvo protiv odugovlačenja postupka i drugih nepravilnosti u radu državnih odvjetnika koje dovode do nedjelotvornosti prethodnog postupka. Radi daljnje implementacije Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske u ZID ZODO kao stegovna djela su propisana ona ponašanja zamjenika državnog odvjetnika kada neopravdano u zakonskim rokovima ili u rokovima određenim od strane državnog odvjetnika ili suca istrage ne poduzima radnje u postupku.

Također, do izmjena i dopuna nekoliko odredaba ZODO dovele su i promjene u načinu na koji se prema ZID ZKP sastavlja spis predmeta, uvođenje u ZKP pojma "istraživanje" kao oznake postupovnog stadija koji se provodi prije podizanja optužnice za kaznena djela za koja je propisana novčana ili kazna zatvora do pet godina i promjene u opsegu pojmova osumnjičenik i okrivljenik.

Nadalje, rok od šest mjeseci za rješavanje kaznene prijave u slučajevima kada se ne provodi istraga brisan je iz ZODO (članak 68.) te je prebačen u ZID ZKP radi ispunjenja pozitivne obveze određene Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske kojima se osigurava načelo pravne predvidljivosti i pravne sigurnosti.

Također je iz ZODO brisan članak 78. koji je propisivao da državni odvjetnik može izdati dovedbeni nalog. I u ovom slučaju se radi o usklađenju sa ZID ZKP koje je bilo nužno provesti obzirom je ta odredba brisana i u ZID ZKP.

Bitno je izmijenjena Glava VII. ZODO koja propisuje ovlasti i dužnosti državnog odvjetnika u kaznenim postupcima. Brisan je veći broj odredaba koje su bile deklaratornog karaktera i sadržajno su obuhvaćene Zakonom o kaznenom postupku (npr. članak 57., članak 58. stavak 1. i dr.), te odredbe koje su propisivale dodatne uvjete za primjenu pojedinih instituta (članak 58. stavak 3., članak 62. i dr.) od onih uvjeta navedenih u Zakonu o kaznenom postupku kao organskom zakonu.

Predloženim izmjenama ZODO propisuje se također da je državni odvjetnik dužan Vladi Republike Hrvatske (uz obavijest o tome ministru nadležnom za poslove pravosuđa) izvješćivati o predmetima koji su odlučni za imovinske interese Republike Hrvatske (građansko-upravni predmeti). Cilj navedenog izvješćivanja je zaštita imovine Republike Hrvatske. Time se omogućuje da Vlada Republike Hrvatske daje mišljenja za postupanje nakon primljenog izvješća o građansko-upravnim predmetima. Nadležno državno odvjetništvo može postupiti suprotno mišljenju Vlade Republike Hrvatske, ali je o tome dužno izvijestiti Vladu Republike Hrvatske uz navođenje razloga za takvu odluku.

Na kraju valja dodati da je ostatak izmjena i dopuna ZODO rezultat uočenih omaški u važećem zakonskom tekstu.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Osnova za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 81/2013), jer se ovim Prijedlogom zakona provodi usklađenje Zakona o državnom odvjetništvu sa Zakonom o kaznenom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o državnom odvjetništvu (Narodne novine, br. 76/2009, 153/2009, 116/2010, 145/2010, 57/2011, 130/2011 i 72/2013) u članku 2. stavku 3. riječi: „svoja prava“ zamjenjuju se riječima: „svoje ovlasti“.

Članak 2.

U članku 8. stavku 2. podstavku 1. iza riječi: „jednog“ dodaje se riječ: „ili“.

Članak 3.

Članak 16. mijenja se i glasi:

„(1) U državnim odvjetništvima ustanovljava se kazneni odjel za kaznene predmete i građansko-upravni odjel za građanske i upravne predmete.

(2) Glavni državni odvjetnik može za područje županijskog ili općinskog državnog odvjetništva ustanoviti istražni odjel.

(3) Glavni državni odvjetnik će za područje jednog ili više županijskih državnih odvjetništava ustanoviti odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom. Glavni državni odvjetnik će u odluci kojom se ustanovljava Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom odrediti da li je Odjel nadležan za provođenje imovinskih izvida samo za područje županijskog državnog odvjetništva u kojem je ustanovljen ili za područje više županijskih državnih odvjetništava.“.

Članak 4.

Članak 18. mijenja se i glasi:

„(1) Ako je u državnom odvjetništvu ustanovljen istražni odjel, zamjenici u tom odjelu:

- 1) provode dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode,
- 2) na prijedlog državnog odvjetnika ili zamjenika koji je zadužen spisom provode pojedine dokazne radnje u predmetima u kojima se provodi istraživanje,
- 3) po odluci državnog odvjetnika i uz dogovor sa zamjenikom državnog odvjetnika koji je zadužen za predmet provode pojedine dokazne radnje tijekom istrage,
- 4) pružaju pravnu pomoć drugim državnim odvjetništvima i sudjeluju u postupcima međunarodne pravne pomoći.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik koji je zadužen s predmetom može uvijek odlučiti da će sam provesti dokazne radnje iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka.

(3) Državni odvjetnik određuje voditelja istražnog odjela, vodeći računa o njegovim sposobnostima vođenja prethodnog postupka i ostvarivanja u tom dijelu postupka ovlasti i dužnosti državnog odvjetnika iz članka 38. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku.

(4) U istražni odjel raspoređuju se zamjenici državnog odvjetnika i savjetnici koji imaju izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela te za suradnju s drugim državnim tijelima koja sudjeluju u kaznenom progonu.

(5) Glavni državni odvjetnik može Poslovníkom državnog odvjetništva propisati i druga pitanja iz djelokruga istražnog odjela.“.

Članak 5.

Iza članka 18. dodaje se članak 18.a koji glasi:

„Članak 18.a

(1) U predmetima za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda u kojima postoje osnove sumnje da je počinjenjem kaznenog djela stečena znatna imovinska korist, državni odvjetnik povjerit će provođenje izvida i hitnih dokaznih radnji privremenog oduzimanja predmeta Odjelu za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom, ako je to potrebno zbog složenosti predmeta.

(2) Ako je Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom ustanovljen za područje više županijskih državnih odvjetništava, nadležni državni odvjetnik će od županijskog državnog odvjetnika u županijskom državnom odvjetništvu u kojem je ustanovljen Odjel zatražiti da se provođenje radnji iz stavka 1. ovog članka povjeri Odjelu.

(3) Ako županijski državni odvjetnik u županijskom državnom odvjetništvu u kojem je osnovan Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom smatra kako nisu ispunjeni uvjeti za uključivanje Odjela na rad u predmetu, zatražiti će da odluku o tome donese Glavni državni odvjetnik.”.

Članak 6.

U članku 24. iza riječi: „uvjeta za rad državnih odvjetništava,“ dodaju se riječi: „informatizacija državnih odvjetništava,“, a riječi: „ispitivanje predstavlki i pritužbi građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje u davanju ocjene o osnovanosti podnesene kaznene prijave“ zamjenjuju se riječima: „ispitivanje predstavlki građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje postupka“.

Članak 7.

U članku 27. stavku 1. iza riječi: „stavak 2.“ dodaju se riječi: „ovog Zakona“.

Članak 8.

U članku 30. stavku 1. riječ: „prava“ zamjenjuje se rječju: „ovlasti“.

Članak 9.

U članku 31. stavku 2. iza riječi: „će“ dodaje se riječ: „pojedine“, a riječ: „kaznenom“ briše se.

Članak 10.

U članku 36. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) U radu državnog odvjetništva smatraju se tajnima:

1. predmeti iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež,

2. spisi državnog odvjetništva do donošenja rješenja o provođenju istrage ili dostavljanja obavijesti iz članka 213. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku ili odbačaja kaznene prijave,
3. spisi državnog odvjetništva o posebnim dokaznim radnjama,
4. spisi tijekom istraživanja, ako je državni odvjetnik temeljem članka 213. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku odredio tajnost istraživanja ili dijela istraživanja,
5. spisi tijekom istrage ako je državni odvjetnik temeljem članka 231. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku odredio tajnost istrage ili dijela istrage,
6. podaci i isprave u kaznenim, građanskim i upravnim i drugim predmetima koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika klasificirali,
7. podaci iz evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika,
8. ocjene obnašanja državnoodvjetničke dužnosti.“.

Članak 11.

U članku 37. stavku 1. riječi: „Zakonom o tajnosti podataka“ zamjenjuju se riječima: „posebnim zakonima“.

Članak 12.

U članku 38. stavku 4. iza riječi: „medijima i“ dodaje se riječ: „za“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Državni odvjetnik može, kada to nalaže interes javnosti, o tijeku izvida izvijestiti javnost. U takvom slučaju javnost će se obavijestiti samo o radnjama koje su poduzete ili se poduzimaju, bez navođenja imena sudionika u postupku i sadržaja tih radnji.“.

Članak 13.

U članku 39. stavku 1. riječi: „Zakonom o osobnim podacima“ zamjenjuju se riječima: „Zakonom o zaštiti osobnih podataka“.

Članak 14.

U članku 42. iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Glavni državni odvjetnik izvijestiti će Vladu Republike Hrvatske, uz obavijest o tome ministru nadležnom za poslove pravosuđa, o predmetima od posebnog državnog interesa u kojima je državno odvjetništvo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske, te o pravnim sredstvima za zaštitu Ustava i zakona u predmetima u kojima je Republika Hrvatska stranka, a nakon prve obavijesti i o radnjama koje se u tim predmetima poduzimaju.

(5) Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka. Ako nadležno državno odvjetništvo ne postupi sukladno mišljenju Vlade Republike Hrvatske, dužno je o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske uz navođenje razloga za takvu odluku.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 6.

Članak 15.

U članku 51.a stavku 1. riječi: „Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima“ zamjenjuju se riječima: „posebnim zakonom“, a riječi: „dviju ili više država članica“ zamjenjuju se riječima: „drugih država“.

Članak 16.

U članku 51.b stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako je osumnjičenik ili okrivljenik uhićen ili se nalazi u istražnom zatvoru, zahtjev za uspostavu kontakta smatra se hitnim.“

Članak 17.

U članku 51.c stavku 2. točki 1. iza riječi: „jesu li“, riječ: „su“ briše se.

Članak 18.

Članak 57. briše se.

Članak 19.

Članak 58. mijenja se i glasi:

„Ako poduzimanje kaznenog progona ovisi o rješenju nekog pravnog pitanja za čije je rješenje nadležan sud u kojem drugom postupku ili kakvo drugo državno tijelo, državni odvjetnik može podноситelju kaznene prijave i drugim zainteresiranim osobama odrediti primjereni rok za pokretanje postupka pred sudom ili tim tijelom.“

Članak 20.

U članku 59. stavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 1.

Članak 21.

Članak 60. briše se.

Članak 22.

Članak 61. briše se.

Članak 23.

Članak 62. briše se.

Članak 24.

U članku 64. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Godišnju listu istražitelja kojima se u prethodnom postupku može povjeravati provođenje dokaznih radnji (članak 212. stavci 3. i 4., članak 213. stavak 1., članak 214. stavak 1. i članak 219. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku) određuje županijski državni odvjetnik za područje nadležnosti tog državnog odvjetništva.“.

Članak 25.

U članku 65. stavak 6. briše se.

Članak 26.

U članku 67. stavku 1. riječ: „li“ zamjenjuje se riječju: „ili“.

U stavku 3. prva rečenica mijenja se i glasi:

„Ako je kaznena prijava podnesena protiv policijskog službenika državni odvjetnik će sam provesti istragu, a ako se istraga ne provodi, sam će provesti istraživanje.“.

Članak 27.

Članak 68. mijenja se i glasi:

„(1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika dužan je kaznenu prijavu riješiti u rokovima propisanim zakonom. Ako državni odvjetnik ne donese odluku o prijavi u tim rokovima, dužan je izvijestiti višeg državnog odvjetnika o razlozima zbog kojih nije donesena odluka o prijavi.

(2) Ako je počinitelj kaznenog djela ostao nepoznat i nakon proteka šest mjeseci od dana upisa kaznene prijave u upisnik kaznenih prijava spis će se staviti u evidenciju.

(3) Ako je u evidenciju stavljena prijava za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora veća od pet godina, državni odvjetnik je dužan po proteku godine dana od dana stavljanja prijave u evidenciju provjeriti je li su i koje radnje poduzete kako bi se počinitelj otkrio.“.

Članak 28.

U članku 69. stavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 1. i 2.

U dosadašnjem stavku 4. koji je postao stavak 2. riječ: „osumnjičenika,“ briše se.

Članak 29.

U članku 72. stavku 3. broj: „2.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.

Članak 30.

Članak 73. mijenja se i glasi:

„Prije donošenja rješenja o provođenju istrage, odnosno prije poduzimanja prve dokazne radnje po članku 213. stavku 1. Zakona o kaznenom postupku, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika zadužen spisom iz državnoodvjetničkog spisa izdvojiti će ili označiti za izdvajanje sva pismena i predmete koji se unose u spis predmeta.“.

Članak 31.

Članak 76. briše se.

Članak 32.

Članak 78. briše se.

Članak 33.

U članku 80. stavku 1., u prvoj rečenici, riječi: „je li se istraga ili provođenje izvida ne može provesti na drugi način“ zamjenjuju se riječima: „da li se izvidi kaznenih djela mogu provesti na drugi način“.

Stavak 4. briše se.

Članak 34.

Članak 81. briše se.

Članak 35.

Naslov iznad članka 85. koji glasi: „6. Postupanje državnog odvjetnika u skraćenom postupku“ i članak 85. brišu se.

Članak 36.

Članak 86. briše se.

Članak 37.

U članku 87. stavku 3., u prvoj rečenici, iza riječi: „nekretnina“ dodaje se zarez i riječi: „ako ocijene da je sklapanje pravnog posla od posebnog državnog interesa,“.

Članak 38.

U članku 88. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje i u drugim predmetima u kojima je državno odvjetništvo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske.“

(4) Ako nadležno državno odvjetništvo ne postupi sukladno mišljenju Vlade Republike Hrvatske iz stavaka 2. i 3. ovog članka, dužno je o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske uz navođenje razloga za takvu odluku.“.

Članak 39.

U članku 88.a stavku 5. riječi: „može izvijestiti“ zamjenjuju se riječima: „izvijestit će“.

Članak 40.

U članku 90. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) U predmetima u kojima je povodom žalbe drugostupanjski sud zakazao raspravu i odlučio pozvati na sjednicu stranke, dostava poziva, odluka i svih drugih pismena za Republiku Hrvatsku izvršit će se državnim odvjetništvu koje postupa pred tim sudom sukladno članku 32. stavak 2. i 3. ovog Zakona.“.

Dosadašnji stavci 2. do 4. postaju stavci 3. do 5.

U dosadašnjem stavku 2. koji je postao stavak 3. iza riječi: „stavku 1.“ dodaju se riječi: „i 2.“.

Članak 41.

U članku 98. stavku 4. broj: „2.“ zamjenjuje se brojem: „3.“.

Članak 42.

U članku 129. stavku 2., u drugoj rečenici, broj: „6.“ zamjenjuje se brojem: „7.“.

Članak 43.

Članak 137. mijenja se i glasi:

„(1) Zamjenik državnog odvjetnika odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoračenje službene ovlasti,
2. neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
3. obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
6. ponašanje ili postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti,
7. ponašanje tijekom zastupanja pred sudom ili upravnim tijelom kojim se vrijeđa drugoga ili grubo narušava red tijekom postupka,
8. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
9. postupanje protivno članku 119. ovog Zakona.

(3) Stegovno djelo zlouporabe položaja ili prekoračenja službene ovlasti postoji ako je zamjenik državnog odvjetnika u obavljanju poslova namjerno prouzrokovao štetu ili neku osobu stavio u povoljniji položaj odnosno nepovoljniji položaj od onog koji bi joj s obzirom na okolnosti pripadao, a nisu ostvarena obilježja kaznenog djela.

(4) Smatrat će se da zamjenik državnog odvjetnika neopravdano ne obavlja državnoodvjetničku dužnost ako neopravdano ne postupa u zakonskim rokovima, rokovima određenim propisima donesenim na temelju zakona, ili rokovima određenih odlukom suda ili višeg državnog odvjetnika, a što je imalo za posljedicu odbijanje ili odbacivanje zahtjeva državnog odvjetništva ili obustavu, prekid, mirovanje odnosno odugovlačenje postupka, ili ukidanje mjere osiguranja prisutnosti okrivljenika i druge mjere opreza odnosno mjere privremenog osiguranja, a osobito ako:

1. nakon prethodne obavijesti višem državnom odvjetniku neopravdano u zakonskim rokovima ne poduzima radnje u postupku, pa uslijed toga sud ukine istražni zatvor i okrivljenika pusti na slobodu (članak 125. stavak 1. točka 5. Zakona o kaznenom postupku),

2. nakon završene istrage ili istraživanja neopravdano u roku od petnaest dana ne podigne optužnicu ili ne obustavi istragu odnosno ne odbaci kaznenu prijavu, a u složenim predmetima u roku od trideset dana, odnosno ne zatraži produljenje roka (članak 230. stavci 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku),

3. neopravdano u spis predmeta ne unese pismena koja je po Poslovniku državnog odvjetništva dužan unijeti,

4. neopravdano u zakonskim rokovima ili u rokovima određenim od strane državnog odvjetnika ili suca istrage ne poduzima radnje u postupku (članak 206.a stavci 1. i 3., članak 206.b stavci 1. i 4., članak 213. stavak 2., članak 213.b stavak 2., članak 218. stavak 1., članak 229. stavci 1. i 2. i članak 239.a stavak 4. Zakona o kaznenom postupku), a koje dovode do uskrate prava ili odugovlačenja postupka,

5. tijekom kaznenog postupka neopravdano ne podnosi sudu prijedloge pravovremeno ili druge radnje u postupku poduzima s velikim zakašnjenjem i time prouzroči odugovlačenje postupka (članak 397. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku),

6. u slučaju kad optužno vijeće nije potvrdilo optužnicu u cijelosti ili dijelu neopravdano u roku osam dana od dostave rješenja ne donese rješenje o dopuni istrage ili ne poduzme dokaznu radnju, odnosno ne odustane od kaznenog progona ili ne zatraži od optužnog vijeća produljenje roka (članak 356. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku),

7. neopravdano u roku od dvanaest mjeseci od prvog povlačenja optužnice ako je optužnica podignuta za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda, a šest mjeseci ako je optužnica podignuta za kazneno djelo iz nadležnosti općinskog suda, ne podigne novu optužnicu (članak 365. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku),

8. neopravdano ne izrađuje državnoodvjetničke odluke i pismena u zakonskom roku,

9. je, neopravdano, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

(5) Neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti postojat će osobito ako:

1. državni odvjetnik nakon saznanja da postoje razlozi za njegovo izuzeće nastavi s radom na predmetu, odnosno, ako postoje razlozi za njegov otklon, ne poduzme radnje za koje postoji opasnost od odgode,

2. u slučaju kada istraga nije završena u roku od šest mjeseci ne obavijesti o tome višeg državnog odvjetnika (članak 229. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku),

3. državni odvjetnik ocijeni njegov rad negativnom ocjenom (članak 132. stavak 2. točka 1. ovog Zakona).“.

Članak 44.

U članku 139. stavcima 1. i 3. riječ: „smije“ zamjenjuje se riječju: „može“.

Članak 45.

U članku 145.b stavku 1., u drugoj rečenici, riječ: „uime“ zamjenjuje se riječima: „u ime“.

Članak 46.

U članku 145.d točki 1. iza riječi: „listić“ dodaje se zarez.

U točki 2. iza riječi: „glasovao“ dodaje se zarez.

Članak 47.

U članku 151. stavku 1. riječi: „stavka 3. podstavka 3. i 4. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: "stavka 4. podstavka 2. ovog Zakona".

Članak 48.

U članku 157.a stavku 7., u drugoj rečenici, iza riječi: „stavak 3.“ dodaju se riječi: „ovog Zakona“.

Članak 49.

U članku 172. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na postupak za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.“.

Članak 50.

U članku 186. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u postupku za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina.“.

Članak 51.

U članku 187. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Stručni suradnici koji ispunjavaju uvjete propisane Poslovníkom državnog odvjetništva mogu biti određeni za financijske istražitelje.“.

Članak 52.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 15. prosinca 2013. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Članak 2. stavak 3. ZODO izmijenjen je radi usklađenja sa člankom 38. ZID ZKP-a, koji propisuje „ovlasti i dužnosti“ državnih odvjetnika. Obzirom na navedeno, bilo je potrebno izvršiti terminološko usklađenje članka 2. stavka 3. ZODO sa citiranim člankom ZID ZKP-a.

Članak 2.

Izmjena u članku 8. stavku 2. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 3.

Članak 16. ZODO izmijenjen je radi usklađenja sa člankom 206.i ZID ZKP-a koji propisuje da za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda u kojima postoje osnove sumnje da je stečena znatna imovinska korist, u provođenju izvida i hitne dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta sudjeluju financijski istražitelji, državnoodvjetnički savjetnici i stručni suradnici iz posebnog odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom u sastavu državnog odvjetništva.

Slijedom navedenog, u novi stavak 3. bilo je potrebno propisati da će se za područje jednog ili više županijskih državnih odvjetništava ustanoviti odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom te da će Glavni državni odvjetnik u odluci kojom se ustanovljava Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom odrediti da li je Odjel nadležan za provođenje imovinskih izvida samo za područje županijskog državnog odvjetništva u kojem je ustanovljen ili za područje više županijskih državnih odvjetništava.

U preostalom djelu članak 16. ZODO je ostao sadržajno neizmijenjen, dok su postojeći stavci 3. i 4. prebačeni u članak 18. ZODO kao stavci 3. i 4. obzirom da navedeni članak propisuje obim poslova i strukturu istražnih odjela.

Članak 4.

Članak 18. sadržajno je ostao neizmijenjen. Isti propisuje obim poslova i strukturu istražnih odjela. Radi navedenog u isti su dodana dva stavka iz članka 16. ZODO koji se odnose na istražne odjele (stavci 3. i 4.). Isto je bilo potrebno učiniti radi bolje preglednosti zakona i sadržajne jedinstvenosti norma.

Vidi i obrazloženje uz članak 3.

Članak 5.

Članak 18.a je novina i predstavlja usklađenje s ZID ZKP-om.

U stavku 1. propisuje se obim poslova Odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom. Naime, navedeni odjeli postupat će u predmetima za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda u kojima postoje osnove sumnje da je počinjenjem kaznenog djela stečena znatna imovinska korist samo kada je to potrebno zbog složenosti predmeta. Dakle, odjeli će se baviti najsloženijim predmetima u kojima su potrebna posebna znanja kako bi se brzo i učinkovito utvrdila vrijednosti imovine stečene kaznenim djelom te kako bi se osiguralo njezino oduzimanje odnosno pronalaženje.

U stavicima 2. i 3. propisano je postupanje državnog odvjetnika kada se Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom nalazi u drugom županijskom državnom odvjetništvu, a potrebno je provesti imovinske izvide.

Vidi i obrazloženje uz članak 3. i 4. Prijedloga zakona.

Članak 6.

Članak 24. ZODO dopunjen je riječima „informatizacija državnih odvjetništava“ kako bi se u istom sveobuhvatnije naveli svi najvažniji poslovi koji spadaju u pravosudnu upravu i koji služe izvršavanju ovlasti državnih odvjetništava. Odredba se dopunjuje i s obzirom da su poslovi pravosudne uprave u ovom obliku navedeni i u članku 72. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/2013). Ministarstvo pravosuđa kao najviše tijelo pravosudne uprave dužno je skrbiti o osiguravanju uvjeta za rad svih pravosudnih tijela, pri čemu je njihova informatizacija nužan preduvjet za daljnje unaprjeđenje i povećanje učinkovitosti pravosudnog sustava. Dopunom ove odredbe ne dira se u samostalnu ovlast Glavnog državnog odvjetnika iz članka 20. stavka 2. ZODO, prema kojoj radi lakšeg obavljanja poslova državnoodvjetničke uprave on ustanovljava i nadzire Informacijski sustav državnog odvjetništva, kao interaktivnu bazu podataka u realnom vremenu.

Nadalje u članku 24. izričaj "ispitivanje predstavki i pritužbi građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje u davanju ocjene o osnovanosti podnesene kaznene prijave" zamijenjen je izričajem "ispitivanje predstavki građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje postupka“.

Naime, člankom 206.b ZID ZKP propisano je da podnositelj prijave, oštećenik i žrtva mogu podnijeti pritužbu višem državnom odvjetniku zbog nepoduzimanja radnji državnog odvjetnika prilikom rješavanja kaznene prijave koje dovode do odugovlačenja postupka, a člankom 213.b ZID ZKP da okrivljenik može podnijeti prigovor sucu istrage zbog istog razloga. Slijedom navedenog, ZID ZKP uvodi niz sredstava protiv odugovlačenja postupka, pa tako i onih koji se odnose na odugovlačenje u rješavanju kaznenih prijava.

Nasuprot tome, predloženom izmjenom, omogućuje se ispitivanje predstavki građana (za razliku od instituta pritužbe u ZID ZKP) na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje u svim stadijima postupka, pa i u stadiju odlučivanja o kaznenoj prijavi.

Članak 7.

Izmjena u članku 27. stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 8.

Članak 30. stavak 1. ZODO izmijenjen je radi usklađenja sa člankom 38. ZID ZKP-a, koji propisuje „ovlasti i dužnosti“ državnih odvjetnika.

Članak 9.

U članku 31. stavku 2. dodana je riječ „pojedine“ kako bi se preciziralo da se županijskom državnom odvjetništvu ne može povjeriti sav rad u prethodnom postupku iz nadležnosti općinskog državnog odvjetništva, već samo pojedine radnje, a što je i intencija ove norme.

Također, u istom stavku brisana je riječ „kaznenom“. Naime, navedeni stavak propisuje da Glavni državni odvjetnik može odlučiti da će poslove u prethodnom kaznenom postupku za potrebe općinskog državnog odvjetništva koje ima mali broj dužnosnika obavljati županijsko državno odvjetništvo. Iz samog sadržaja teksta vidljivo je da se regulira postupanje tijekom prethodnog postupka, dakle da uključuje postupanje tijekom istrage i istraživanja, do podizanja optužnice, pa je u skladu s tim valjalo izvršiti brisanje riječi „kaznenom“.

Članak 10.

U članku 36. stavak 3. ZODO izmijenjene su točke 2. i 4. radi usklađenja sa ZID ZKP-om. Naime, članak 36. propisuje koji se predmeti u radu državnog odvjetništva smatraju tajnim. ZID ZKP propisuje da su izvidi tajni sve do momenta donošenja rješenja o provođenju istrage

ili dostavljanja obavijesti iz članka 213. stavak 2. ZID ZKP odnosno do momenta donošenja odluke o kaznenoj prijavi. Shodno navedenom to je propisano u točki 2. ovog članka.

Nadalje, u člancima 213. stavak 3. i 231. stavak 2. ZID ZKP propisano je da se u određenim situacijama istraga i istraživanje, koji su u pravilu nejavna postupanja, mogu proglasiti tajnim. Ta situacija uređena je točkama 4. i 5.

U preostalom djelu stavak 3. ostao je sadržajno neizmijenjen jer preostale izmjene ZKP-a nisu na njega utjecale.

Članak 11.

Izmjena u članku 37. stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene pogreške.

Navedeni članak propisuje da se obveza čuvanja tajnosti podataka propisuje Zakonom o državnom odvjetništvu i Zakonom o tajnosti podataka. Izričaj „Zakonom o tajnosti podataka“ zamijenjen je izričajem „posebnim zakonima“ iz razloga što uz Zakon o tajnosti podataka obvezu čuvanja podataka regulira ZKP, a i drugi zakoni.

Članak 12.

Izmjena u članku 38. stavku 4. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Novi stavak 6. predstavlja usklađivanje s člankom 206.f ZID ZKP-a koji propisuje da tijelo koje provodi izvide (koji su tajni) iznimno može, kada to nalaže interes javnosti, o tijeku izvida izvijestiti javnost na način propisan posebnim zakonom.

Temeljem novog stavka 6. državni odvjetnik može, kada to nalaže interes javnosti, o tijeku izvida izvijestiti javnost samo o radnjama koje su poduzete ili se poduzimaju, bez navođenja imena sudionika u postupku i sadržaja provedenih radnji.

Članak 13.

Izmjena u članku 39. stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 14.

U članku 42. ZODO dodani su novi stavci 4. i 5.

Novim stavkom 4. propisana je obveza Glavnog državnog odvjetnika da Vladu Republike Hrvatske, uz obavijest o tome ministru nadležnom za poslove pravosuđa, izvješćuje o građansko-upravnim predmetima od posebnog državnog interesa u kojima je državno odvjetništvo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske, te o pravnim sredstvima za zaštitu Ustava i zakona u predmetima u kojima je Republika Hrvatska stranka, a nakon prve obavijesti i o radnjama koje se u tim predmetima poduzimaju. Cilj navedenog izvješćivanja je prvenstveno zaštita imovine Republike Hrvatske. Naime, kako je Vlada Republike Hrvatske ovlaštena za upravljanje i raspolaganje imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske, opravdano je propisati obvezu državnom odvjetništvu da Vladu Republike Hrvatske obavijesti o gore navedenim predmetima, a sve kako bi bilo moguće na vrijeme poduzeti radnje i mjere za uspješno vođenje postupka.

Novim stavkom 5. propisano je, također u cilju zaštite imovine Republike Hrvatske, da Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje nakon primljenog izvješća o građansko-upravnim predmetima, te da ako nadležno državno odvjetništvo ne postupi sukladno mišljenju Vlade Republike Hrvatske, dužno je o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske uz navođenje razloga za takvu odluku.

Članak 15.

Izmjena u članku 51.a stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Naime, državna odvjetništva u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i Zakonom o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU surađuju s nadležnim tijelima drugih država koje vode kaznene postupke prilikom rada na zamolbi za pravnu pomoć. Radi navedenog, bilo je potrebno pozivanje samo na Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima zamijeniti izričajem „posebnim zakonom“, a koji izričaj obuhvaća oba zakona.

Također, u istom stavku ispravljena je pogreška iz koje je proizlazilo da državno odvjetništvo u kaznenim stvarima surađuje samo s državama članicama EU, a ne i sa drugim državama.

Članak 16.

Izmjena u članku 51.b stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu jer je obzirom na smisao norme nedostajao okrivljenik. Naime, navedeni članak do sada je propisivao da ako je osumnjičena ili optužena osoba uhićena ili se nalazi u istražnom zatvoru, zahtjev za uspostavu kontakta smatra se hitnim, a izmjenom se u tom pogledu obuhvaća i okrivljenik.

Članak 17.

Izmjena u članku 51.c stavku 2. ZODO predstavlja ispravak uočene gramatičke pogreške u zakonskom tekstu.

Članak 18.

Članak 57. ZODO brisan je jer predstavlja deklaratornu odredbu koja je sadržajno obuhvaćena člankom 38. ZID ZKP-a.

Naime, navedeni članak propisivao je da državno odvjetništvo samostalno odlučuje o kaznenom progonu počinitelja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti te da priprema optužnicu za suđenje pred nadležnim sudom.

Članak 19.

Članak 58. ZODO izmijenjen je na način da su u odnosu na važeći zakonski tekst, brisani stavci 1. i 2., te druga rečenica u stavku 3.

Stavak 1. predstavlja deklaratornu odredbu koja je sadržajno obuhvaćena odredbama ZKP-a. Naime, stavak 1. propisivao je da je u poduzimanju radnji i obavljanju poslova državno odvjetništvo dužno kazneno progoniti počinitelja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, sukladno uvjetima određenim zakonom i na zakonu utemeljenom propisu.

Stavak 2. brisan je jer nije suglasan Ugovoru o funkcioniranju Europske unije. Naime, navedeni članak propisivao je da rješenje pravnog pitanja o postojanju obilježja kaznenog djela ili krivnje počinitelja, koje je prihvaćeno na sjednici Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, obvezuje državnog odvjetnika pri odlučivanju o kaznenoj prijavi, osim ako državni odvjetnik smatra da je za njegovo rješenje potrebna odluka Europskog suda pravde o važenju ili o tumačenju propisa i mjera Europske unije, kada će postupiti sukladno odredbi članka 18. stavka 3. ZKP-a, odnosno podnijeti zahtjev tom Sudu da donese odluku. Obzirom da Ugovor o funkcioniranju Europske unije tu mogućnost daje samo sudovima, valjalo je brisati stavak 2.

U odnosu na članak 58. ZODO, brisana je i druga rečenica u stavku 3. koja je propisivala mogućnost da državni odvjetnik odbaci kaznenu prijavu ako podnositelj kaznene prijave ili druga zainteresirana osoba u ostavljenom vremenu ne pokrenu postupak pred sudom ili

tijelom čija je odluka važna za rješavanje kaznene prijave. Naime, ZKP kao organski zakon propisuje kada i pod kojim uvjetima državni odvjetnik može odbaciti kaznenu prijavu, pa stoga okolnost navedena u stavku 3. ne može biti dodatni razlog za odbačaj kaznene prijave i kao takva je brisana.

Članak 20.

U članku 59. brisani su stavci 1. i 2. jer predstavljaju deklaratorne odredbe koje su sadržajno obuhvaćene u ZKP-om te nema potrebe da se iste ponavljaju.

Naime, stavak 1. navedenog članka propisivao je da o kaznenoj prijavi, upisanoj u jednom od upisnika kaznenih prijava, državni odvjetnik odlučuje obrazloženom ocjenom uvjeta i smetnji za pokretanje i vođenje kaznenog postupka, propisanih u ZKP-u ili posebnom zakonu te da se kazneni progon neke osobe ne može se temeljiti na slobodnom izboru poduzimanja ili nepoduzimanja progona.

Stavak 2. propisivao je da će državni će odvjetnik anonimne, pseudoanonimne i obijesne kaznene prijave ocijeniti sukladno zakonskim uvjetima, a uz kratko obrazloženje može ih odmah odbaciti ako su očigledno neosnovane ili nevjerodostojne ili u najvećem dijelu ponavljaju sadržaj neke ranije odbačene kaznene prijave.

Članak 21.

Članak 60. ZODO brisan je obzirom da Kazneni zakon (KZ/11) više ne poznaje obligatorno oslobođenje od kazne, pa je samim time stavak 1. citiranog članka postao suvišan, time da zadržavanje ovog stavka nije opravdano niti u odnosu na postupanje po KZ/97 iz razloga koji se navode u daljnjem tekstu. Naime, državno odvjetništvo je samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela, koje je između ostaloga, sukladno članku 38. stavku 2. točki 3. ZID ZKP-a, u predmetima kaznenih djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti, ovlašteno odustati od kaznenog progona. Slijedom navedenog, odluka o odustanku od kaznenog progona samostalna je odluka državnog odvjetnika koji je zadužen za rad na predmetu, a kao takva ne može ovisiti niti o „suglasnosti suca istrage ili drugog nadležnog suca u postupku“, iz kojeg razloga su u članku 60. ZODO brisani i stavci 2. i 3.

Obzirom na sve navedeno, članak 60. ZODO brisan je u cijelosti.

Članak 22.

Članak 61. ZODO brisan je obzirom da je Kaznenim zakonom (KZ/11) napušteno razlikovanje relativne i apsolutne zastare, a samim time napušten je i institut prekida zastare. Odredba članka 82. stavak 2. KZ/11, kojom se propisuje da zastarijevanje ne teče za vrijeme za koje se po zakonu progon ne može poduzeti ili se ne može nastaviti, uređuje obustavu odnosno mirovanje zastare. Obustava zastare znači da zastara u stanovito vrijeme ne teče, ali kada otpadne razlog koji je izazvao obustavu toka zastare, ona nastavlja teći, time da se u njeno trajanje uračunava i vrijeme koje je proteklo prije nastupa okolnosti koja je izazvala obustavu. Valja istaknuti kako obustava zastare nastupa za vrijeme za koje se prema zakonu kazneni progon ne može poduzeti (npr. imunitet, prejudicijelno pitanje i sl. – riječ je uvijek o okolnostima pravne prirode i samo takvima kojima zakon daje značaj osnova za obustavu odnosno mirovanje zastare), dok u slučaju uvjetnog odustanka od kaznenog progona nije riječ o tome da se kazneni progon prema zakonu ne može poduzeti, već o samostalnoj odluci nadležnog državnog odvjetnika da primjeni načelo svrhovitosti i rješanjem uvjetno odgodi ili odustane od kaznenog progona. Dakle, u slučaju uvjetnog odustanka vrijeme za koje je državni odvjetnik uvjetno odustao od kaznenog progona ne može odgoditi nastup zastare za određeno kazneno djelo, pa je samim time valjalo brisati članak 61. ZODO kao suvišan.

Članak 23.

Članak 62. ZODO uređivao je postupanje državnog odvjetnika prema načelu svrhovitosti u predmetima zbog kaznenih djela s elementima nasilja između rođaka ili drugih bliskih osoba za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, kao i mogućnost održavanja ročišta radi pokušaja mirenja. Imajući u vidu činjenicu da članak 206.d ZID ZKP-a omogućava uvjetnu odgodu ili odustanak od kaznenog progona zbog kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti za koje je predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina samo uz prethodnu suglasnost žrtve ili oštećenika, kao i činjenicu da se sukladno članku 360. stavak 6. ZID ZKP-a za sporazumijevanje državnog odvjetnika sa okrivljenikom o kazni za kaznena djela protiv života i tijela i protiv spolne slobode za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina sada traži i suglasnost žrtve za sporazumijevanje, bilo je potrebno brisati članak 62. ZODO kao suvišan. Dakle, ZKP kao organski zakon propisuje kada i pod kojim uvjetima državni odvjetnik može odbaciti kaznenu prijavu, pa je stoga citirani članak brisan.

Članak 24.

Članak 64. stavak 1. ZODO izmijenjen je radi usklađenja sa odredbama ZID ZKP-a. Naime, u odnosu na termin „prethodni kazneni postupak“, koji je zamijenjen terminom „prethodni postupak“, radi se o usklađenju sa terminologijom koja se koristi u ZID ZKP-u. U preostalom dijelu, izmjene se odnose na ispravljanje numeracije odredaba ZID ZKP-a kojima se regulira poduzimanje pojedinih dokaznih radnji (članak 212. stavci 3. i 4., članak 213. stavak 1., članak 214. stavak 1. i članak 219. stavak 2. ZID ZKP-a).

Članak 25.

U članku 65. ZODO stavak 6. obrisan je kao suvišan. Naime, članak 37. stavak 3. ZID ZKP-a propisuje da o izuzeću osoba koje su na temelju ZODO ovlaštene da ga zastupaju u kaznenom postupku, istražitelja, zapisničara, tumača, stručne osobe i vještaka prije podizanja optužnice, odlučuje državni odvjetnik. Obzirom na navedeno, pitanje izuzeća istražitelja nije potrebno regulirati i odredbama ZODO.

Članak 26.

Izmjena u članku 67. stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene gramatičke pogreške u zakonskom tekstu.

U stavku 3. prva rečenica usklađena je sa člankom 213. ZID ZKP-a kojim je uveden pojam "istraživanje" kao oznaka postupovnog stadija koji se provodi prije podizanja optužnice za kaznena djela za koja je propisana novčana ili kazna zatvora do pet godina, a tijekom kojeg se provode dokazne radnje koje su svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice.

Članak 27.

Izmjene u članku 68. ZODO predstavljaju u prvom redu usklađenje sa odredbama ZID ZKP-a, posebice u dijelu koji se odnosi na rokove za donošenje odluke o kaznenoj prijavi (članak 206.b ZKP). Pri tome valja istaknuti kako se pod „rokove propisane zakonom“ uz ZKP misli i na odredbe Zakona o sudovima za mladež koje se odnose na navedenu materiju.

Stavci 2. i 3. ovog članka sadržajno odgovaraju dosadašnjim stavcima 5. i 6.

Članak 28.

U članku 69. ZODO stavci 1. i 2. brisani su kao suvišni. Naime, brisani stavci propisivali su što žurnije ispitivanje osumnjičenika obzirom da je njihovo ispitivanje ovisilo o odluci državnog odvjetnika uz koju je samim time bilo vezano i ostvarivanje prava okrivljenika na uvid u spis. Predloženim izmjenama ZKP sada se uz moment ispitivanja ne veže pravo uvida

u spis već to pravo okrivljenik ostvaruje neovisno o odluci državnog odvjetnika (donošenje rješenja o provođenju istrage odnosno dostava obavijesti iz članka 213. stavka 2. ZID ZKP-a). Stoga je bilo potrebno brisati stavke 1. i 2.

Obzirom na činjenicu da su stavci 1. i 2. brisani, došlo je do izmjene u numeraciji pa su dosadašnji stavci 3. i 4. postali stavci 1. i 2.

U dosadašnjem stavku 4., koji je postao stavak 2., riječ „osumnjičenika“ brisana je zbog promjene u opsegu pojma osumnjičenik. Naime, članak 202. stavak 2. točka 1. ZID ZKP-a definira osumnjičenika kao osobu protiv koje je podnesena kaznena prijava ili se provode izvidi ili je provedena hitna dokazna radnja, dok je prema točki 2. istog stavka okrivljenik osoba protiv koje je doneseno rješenje o provođenju istrage ili osoba koja je obaviještena na temelju članka 213. stavak 2. ZID ZKP-a, osoba protiv koje je podnesena privatna tužba i osoba protiv koje je presudom izdan kazneni nalog.

Članak 29.

Izmjena u članku 72. stavku 3. ZODO rezultat je usklađenja sa člankom 286. ZID ZKP-a, koji u stavku 5. propisuje oblik i sadržaj izjave državnog odvjetnika o nepoduzimanju kaznenog progona.

Članak 30.

Članak 73. ZODO izmijenjen je radi usklađenja sa člankom 202. stavkom 39. ZID ZKP-a kojim je propisano da je spis predmeta spis koji sastavlja državni odvjetnik prije donošenja rješenja o provođenju istrage i prije poduzimanja prve dokazne radnje po članku 213. stavku 1. ZID ZKP-a. Obzirom na navedeno, bilo je potrebno članak 73. ZODO uskladiti sa definicijom spisa predmeta iz članka 202. stavka 39. ZID ZKP-a, te naglasiti kako je dužnost sastavljanja spisa predmeta na državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika koji je zadužen sa spisom, a koji će iz državnoodvjetničkog spisa izdvojiti ili označiti za izdvajanje sva pismena i predmete koji se unose u spis predmeta.

Članak 31.

Članak 76. ZODO obrisan je obzirom da je suprotan odredbi članka 365. stavak 1. ZID ZKP-a. Naime, člankom 365. stavak 1. ZID ZKP-a propisuje se da državni odvjetnik može povući optužnicu prije nego što je potvrđena, time da valja istaknuti kako se radi o ovlasti državnog odvjetnika te da državni odvjetnik disponira optužnicom na način na koji to smatra opravdanim, pa ju prije potvrđivanja može povući ne samo pisanim putem, već i usmeno, na sjednici optužnog vijeća. Pri tome odluka državnog odvjetnika o povlačenju optužnice ne mora sadržavati obrazloženje.

Članak 32.

Članak 78. ZODO brisan je radi usklađenja sa ZID ZKP-om. Naime, članak 205. stavak 6. ZID ZKP-a daje državnom odvjetniku mogućnost da podnositelja kaznene prijave pozove da prijavu ispravi ili dopuni, dok članak 206.g stavak 1. ZID ZKP-a uređuje pozivanje osoba od strane državnog odvjetnika u svrhu prikupljanja potrebnih obavijesti. Imajući u vidu citirane odredbe ZID ZKP-a, propisivanje iste materije i u ZODO nije potrebno.

Što se tiče mogućnosti izdavanja dovedbenog naloga od strane državnog odvjetnika, u članku 97. ZID ZKP-a brisana je mogućnost da državni odvjetnik iznimno izda dovedbeni nalog, pa je ovu mogućnost valjalo brisati i u članku 78. ZODO.

Članak 33.

Izmjena u članku 80. stavku 1. ZODO predstavlja usklađenje sa člankom 332. stavkom 1. ZID ZKP-a, i to u dijelu koji se odnosi na ocjenu da li su u konkretnom slučaju ispunjeni zakonski

uvjeti za primjenu posebnih dokaznih radnji kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava građana.

Stavak 4. brisan je obzirom da se člankom 332. stavkom 4. ZID ZKP-a propisuje da državni odvjetnik, uz nalog za primjenu posebnih dokaznih radnji koji je izdao temeljem stavka 2. citiranog članka, a koji dostavlja na konvalidaciju sucu istrage, dostavlja i dopis u kojem će obrazložiti razloge za njegovo izdavanje. Iz navedenog jasno slijedi da je državni odvjetnik dužan obrazložiti postojanje okolnosti koje opravdavaju izdavanje naloga za primjenu posebnih dokaznih radnji, pa je propisivanje iste obveze i u ZODO suvišno.

Članak 34.

Članak 81. ZODO brisan je obzirom da se člancima 11. do 17. Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem uređuje i pitanje predlaganja privremenih mjera radi osiguranja oduzimanja imovinske koristi, time da se sukladno odredbi članka 11. stavka 1. citiranog zakona te mjere mogu predložiti i prije i nakon pokretanja kaznenog postupka.

Članak 35.

Naslov iznad članka 85. ZODO brisan je obzirom da su brisani i članci 85. i 86. ZODO.

Članak 85. ZODO brisan je obzirom da se radi o deklaratornoj odredbi sadržajno obuhvaćenom u ZKP-u. Naime, navedeni članak propisuje da državni odvjetnik u svakom slučaju mora cijeniti da li su ostvareni uvjeti za primjenu načela svrhovitosti. Obzirom na navedeno, citirani je članak valjalo brisati.

Članak 36.

Članak 86. ZODO brisan je obzirom da se radi o materiji koja se regulira napucima Glavnog državnog odvjetnika. Naime, riječ je o internom aktu kojim se propisuju okviri za izbor vrste i mjere kaznenopravne sankcije, a čija je primjena sukladno članku 5. stavku 1. Poslovnika državnog odvjetništva obvezatna za dužnosnike i službenike državnog odvjetništva, pa je propisivanje iste materije i odredbama ZODO suvišno.

Članak 37.

Članak 87. stavak 3. ZODO izmijenjen je na način da su sada državna tijela Republike Hrvatske dužna prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od nadležnog državnog odvjetništva mišljenje o pravnoj valjanosti pravnog posla samo ako ocijene da je sklapanje tog posla od posebnog državnog interesa. Time se smanjuje broj predmeta u kojima će državno odvjetništvo biti dužno dati mišljenje o pravnoj valjanosti pravnog posla jer će ga davati samo u najznačajnijim predmetima odnosno predmetima u kojima su državna tijela Republike Hrvatske procijenila da se radi o pravnom poslu od posebnog državnog interesa.

Članak 38.

U članku 88. ZODO u cilju zaštite imovine Republike Hrvatske, dodan je stavak 3., kojim se izrijekom propisuje da Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje i u drugim predmetima u kojima je državno odvjetništvo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske.

Novim stavkom 4. propisuje se obveza državnom odvjetništvu da, ako ne postupi sukladno mišljenju Vlade Republike Hrvatske za postupanje u građansko-upravnim predmetima, o tome izvijesti Vladu Republike Hrvatske uz obrazloženje iz kojih je razloga postupilo na taj način.

Članak 39.

U članku 88.a ZODO izmijenjen je stavak 5. i to na način da se sada propisuje obveza (a ne više samo mogućnost) Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske da čelnika nadležnog tijela ili Vladu Republike Hrvatske uz obavijest ministarstvu nadležnom za pravosuđe izvijesti o tome da državna tijela koja zastupa državno odvjetništvo nisu imenovala koordinatora za suradnju s državnim odvjetništvima odnosno da navedena tijela ne dostavljaju pravodobno očitovanja o činjeničnim navodima tužbe ili prijedloga, dokazne prijedloge, dokumentaciju kojom raspolažu te mišljenja o osnovanosti zahtjeva u postupcima pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

Članak 40.

U članku 90. ZODO dodan je novi stavak 2., na koji način je otklonjena pravna praznina koja je nastala Izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (članak 366.a stavci 2. i 3. Zakona o parničnom postupku). Naime, kada se provodi rasprava pred drugostupanjskim sudom u kojem je stranka Republika Hrvatska sud će pozive, sudske odluke i druga pismena dostavljati državnom odvjetništvu koje postupka pred tim sudom sukladno članku 32. stavak 2. i 3. ovog Zakona. Time se ujedno rješava i pitanje koje je državno odvjetništvo nadležno za izjavljivanje izvanrednog pravnog lijeka, revizije.

Članak 41.

Izmjena u članku 98. stavku 4. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 42.

Izmjena u članku 129. stavku 2. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 43.

Članak 137. stavak 1. i 2. ZODO sadržajno su neizmijenjeni u odnosu na važeći zakonski tekst.

U stavku 3., koji predstavlja novinu, dana je definicija stegovnog djela zlouporabe položaja ili prekoračenja ovlasti.

U stavku 4. izmijenjena je uvodna rečenica kako bi se općom odredbom obuhvatili svi slučajevi neopravdanog neobavljanja dužnosti, time da se predloženom izmjenom nepoštivanje rokova kao stegovno djelo propisuje za sve zamjenike državnih odvjetnika, bez obzira radi li se o onima raspoređenima na rad u kaznene ili građansko-upravne odjele.

U stavku 4. točke 1. i 2. predstavljaju dosadašnje točke 1. i 2. iz stavka 3. te se sada smatraju stegovnim djelom neopravdanog neobavljanja državnoodvjetničke dužnosti, a ne više zlouporabom položaja. Također, u točki 1. ispravljena je pogreška u zakonskom tekstu, a sama norma je precizirana na način da je izričaj usklađen sa člankom 125. ZID ZKP-a. Točka 2. usklađena je sa člankom 230. ZID ZKP-a koji propisuje rokove za podizanje optužnice ili obustavu istrage odnosno odbacivanje kaznene prijave nakon završene istrage ili istraživanja te mogućnosti produljenja tih rokova.

U stavku 4. novina je i nova točka 3. kojom se kao stegovno djelo propisuje ne unošenje u spis predmeta pismena koja je državni odvjetnik po Poslovniku državnog odvjetništva dužan unijeti. Navedena izmjena rezultat je promjena ZKP-a koje se odnose na način sastavljanja spisa predmeta.

Točka 4. predstavlja dio dosadašnje točke 1. koja je precizirana i usklađena sa ZID ZKP-om.

Točka 5. precizirana je u odnosu na važeći tekst točke 2. istog stavka, dok točka 6. u većem dijelu sadržajno odgovara važećem tekstu točke 3., time da je usklađena sa ZID ZKP-om i nomotehnički uređena.

Točka 7. je novina kojom se kao stegovno djelo propisuje ne podizanje nove optužnice nakon njezinog povlačenja u zakonom propisanim rokovima.

Točke 8. i 9. sadržajno u potpunosti odgovaraju sadašnjim točkama 4. i 5.

U stavku 5. točka 1. predstavlja novinu. Sukladno predloženoj izmjeni, kao stegovno djelo propisano je nastavljanje s radom na predmetu nakon što državni odvjetnik sazna da postoje razlozi za njegovo izuzeće, odnosno ne poduzimanje radnji za koje postoji opasnost od odgode u slučaju kada sazna da postoje razlozi za njegov otklon od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti. Dosadašnja točka 1. ispuštena je obzirom da se stavkom 4. točkom 2. ovog članka kao stegovno djelo propisuje postupanje državnog odvjetnika suprotno odredbi članka 230. ZID ZKP-a.

U stavku 5. točka 2. ZODO nomotehnički je uređena i usklađena sa člankom 229. ZID ZKP-a, dok izmjena u točki 3. predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 44.

Izmjene u članku 139. ZODO predstavljaju ispravak pogrešnog izričaja. Naime, u stavcima 1. i 3. citiranog članka do sada se kod uređenja roka u kojem je moguće pokrenuti stegovni postupak koristio pogrešan termin „smije“, koji je sada zamijenjen ispravnim terminom „može“.

Članak 45.

Izmjena u članku 145.b stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 46.

Izmjene u članku 145.d točkama 1. i 2. ZODO predstavljaju ispravak uočenih očitih omaški u zakonskom tekstu.

Članak 47.

Izmjena u članku 151. stavku 1. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 48.

Izmjena u članku 157.a stavku 7. ZODO predstavlja ispravak uočene očite omaške u zakonskom tekstu.

Članak 49.

U članku 172. stavak 1. radi usklađenja s rješenjima iz ZID ZKP-a, bilo je potrebno obrisati pozivanje na odredbe ZKP-a kojima se uređuje skraćeni postupak, koji kao takav više ne postoji, te uputiti na podrednu primjenu onih odredaba ZID ZKP-a koje se odnose na postupak za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina. Naime, za kazneni postupak koji se vodi za navedena kaznena djela predviđene su određene iznimke u postupanju koje sam postupak čine jednostavnijim, a prema mišljenju predlagatelja opravdane su obzirom na vrstu i težinu samih kaznenih djela. Imajući u vidu da se člankom 172. ZODO propisuje postupanje tijekom stegovnog postupka, dakle, zbog stegovnih djela, bilo je opravdano u tom slučaju uputiti na podrednu primjenu odredaba ZID ZKP-a koje reguliraju "lakša" kaznena djela, ali samo u slučaju da odredbama ZODO nije drukčije propisano.

Članak 50.

Izmjena članka 186. stavak 1. ZODO predstavlja usklađenje sa rješenjima iz ZID ZKP-a. Naime, u citiranom je članku bilo potrebno obrisati pozivanje na odredbe ZKP-a kojima se uređuje skraćeni postupak, koji kao takav više ne postoji obzirom da je predloženim izmjenama ZKP-a napušteno razlikovanje između redovitog i skraćenog postupka. Tako se sada uvodi jedinstveni kazneni postupak koji poznaje jasno predviđene i detaljno normirane iznimke u postupanju prema počiniteljima teških kaznenih djela (koja „štete organiziranom životu u zajednici“) i lakših kaznenih djela (kaznenih djela za koja je u Kaznenom zakonu propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina). Slijedom navedenog, u članku 186. stavku 1. ZODO propisano je da državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u postupku za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina. Prema mišljenju Predlagatelja, navedena kaznena djela po svojoj složenosti i zapriječenoj kazni opravdavaju propisivanje mogućnosti da optužne akte u postupcima za ta kaznena djela zastupaju državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima.

Članak 51.

U članku 187. ZODO dodan je novi stavak 3. kojim se propisuje da stručni suradnici koji ispunjavaju uvjete propisane Poslovníkom državnog odvjetništva mogu biti određeni za financijske istražitelje. Financijski istražitelji posebna su vrsta istražitelja koja je uvedena člankom 206.i ZID ZKP-a, a riječ je o osobama koje su zaposlene u državnim odvjetništvima i koje posjeduju stručno znanje potrebno za rad u posebnim odjelima za istraživanje imovinske koristi, u kojima po nalogu državnog odvjetnika provode izvide i hitnu dokaznu radnju privremenog oduzimanja predmeta u vezi utvrđivanja vrijednosti imovinske koristi stečene kaznenim djelom.

Članak 52.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu ovoga Zakona. Datum stupanja na snagu (15. prosinac 2013. godine) odgovara datumu stupanja na snagu ZID ZKP-a, a radi se o datumu određenom Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, kao datumu kada prestaju važiti ukinute odredbe Zakona o kaznenom postupku.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 2.

(1) Državno odvjetništvo je samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava i zakona.

(2) Državno odvjetništvo obavlja svoje ovlasti na osnovi Ustava, zakona, međunarodnih ugovora, koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske i drugih propisa koji su donijeti sukladno Ustavu, međunarodnom ugovoru i zakonu Republike Hrvatske.

(3) Zabranjen je svaki oblik utjecaja, a posebno svaki oblik prisile prema državnim odvjetnicima, zlouporaba javnih ovlasti i osobnog utjecaja te korištenje medija i javnih istupanja u predmetima kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, kao i u predmetima u kojima državni odvjetnik zakonito izvršava svoja prava i dužnosti u zaštiti imovine Republike Hrvatske.

DIO DRUGI USTROJSTVO, NADLEŽNOST I RAD

Glava I. USTROJSTVO

1. Ustrojstvo državnih odvjetništava

Članak 8.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ustanovljuje se za cijelo područje Republike Hrvatske.

(2) U Republici Hrvatskoj može se ustrojiti:

- za područje jednog više općinskih sudova – općinsko državno odvjetništvo,
- za područje županijskog, trgovačkog suda te za područje nadležnosti upravnog suda – županijsko državno odvjetništvo.

3. Odjeli i odsjeci

Članak 16.

(1) U državnim odvjetništvima ustanovljava se kazneni odjel za kaznene predmete i građansko-upravni odjel za građanske i upravne predmete.

(2) Glavni državni odvjetnik može za županijsko ili općinsko državno odvjetništvo odrediti osnivanje istražnog odjela.

(3) Državni odvjetnik imenuje voditelja istražnog odjela, vodeći računa o njegovim sposobnostima vođenja prethodnog kaznenog postupka i ostvarivanja u tom dijelu postupka prava i dužnosti državnog odvjetnika, propisanih u članku 38. stavku 2. Zakona o kaznenom postupku.

(4) U istražni odjel raspoređuju se zamjenici državnog odvjetnika i savjetnici koji imaju izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela te za suradnju s drugim državnim tijelima koja sudjeluju u kaznenom progonu.

Članak 18.

- (1) Ako je u državnom odvjetništvu osnovan poseban istražni odjel, zamjenici u tom odjelu:
- provode dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode,
 - na prijedlog državnog odvjetnika ili zamjenika koji je zadužen spisom provode pojedine dokazne radnje u predmetima u kojima se ne provodi istraga,
 - po odluci državnog odvjetnika i uz dogovor sa zamjenikom državnog odvjetnika koji je zadužen za predmet provode pojedine dokazne radnje tijekom istrage,
 - pružaju pravnu pomoć drugim državnim odvjetništvima i sudjeluju u postupcima međunarodne pravne pomoći.
- (2) Državni odvjetnik ili zamjenik koji je zadužen s predmetom može uvijek odlučiti da će sam provesti dokazne radnje iz podstavka 2. i 3. ovoga članka.
- (3) Glavni državni odvjetnik može propisati i druga pitanja iz djelokruga istražnog odjela Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 24.

U pravosudnu upravu spadaju poslovi koji služe izvršavanju ovlasti državnih odvjetništava a posebno izrada zakona i drugih propisa za ustanovljavanje, djelokrug i ustrojstvo državnog odvjetništva, skrb za školovanje i stručno usavršavanje državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i drugih službenika i namještenika, osiguranje materijalnih, financijskih, prostornih i drugih uvjeta za rad državnih odvjetništava, prikupljanje statističkih i drugih podataka o djelovanju državnih odvjetništava, ispitivanje predstavki i pritužbi građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje u davanju ocjene o osnovanosti podnesene kaznene prijave ili na ponašanje državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika ili drugog djelatnika državnog odvjetništva prema stranci u tijeku postupka ili obavljanja drugih službenih radnji, nadzor nad financijskim i materijalnim poslovanjem državnih odvjetništava, nadzor nad redovitim obavljanjem poslova u državnom odvjetništvu, kao i druge upravne zadaće i poslove određene zakonom.

Članak 27.

- (1) Ako Glavni državni odvjetnik u razumnom roku ne odgovori na traženje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa (članak 23. stavak 2.) ili ako nakon primljenog odgovora Glavnoga državnog odvjetnika ocijeni da je to u konkretnom slučaju potrebno za obavljanje poslova za provedbu zadaća iz ovoga Zakona, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može i neposredno tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke o onim poslovima pravosudne uprave iz svog djelokruga koji su mu potrebni te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava, kao i tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim poslovima pravosudne uprave.
- (2) Izravan uvid u rad državnih odvjetništava u obavljanju poslova pravosudne uprave iz stavka 1. ovoga članka obavljaju pravosudni inspektori ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.
- (3) Poslove pravosudnih inspektora obavljaju viši upravni savjetnici i zamjenici državnog odvjetnika raspoređeni u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, sukladno članku 126. ovoga Zakona.

(4) Viši upravni savjetnici koji obavljaju poslove pravosudnih inspektora moraju ispunjavati uvjete za zamjenika županijskog državnog odvjetnika.

Glava III. NADLEŽNOST I RAD

1. Nadležnost

Članak 30.

(1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima postupava protiv počinitelja kaznenih djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te radi ostvarivanja te funkcije ima prava i dužnosti propisane zakonom.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka u slučajevima podnošenja zahtjeva sucu istrage za posebne dokazne radnje, odnosno prijedloga za određivanje istražnog zatvora i dokaznog ročišta te obavljanja drugih radnji koje u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku obavlja sudac istrage, pred županijskim sudom postupat će općinsko državno odvjetništvo kada se radi o kaznenim djelima iz nadležnosti općinskog suda.

(3) Nadležno državno odvjetništvo postupava u prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.

(4) Nadležno državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku u svim postupcima koji se vode radi zaštite njezinih imovinskih prava i interesa pred sudovima, upravnim i drugim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(5) Nadležna državna odvjetništva prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske koje u slučaju ako ocijeni da je to od interesa za Republiku Hrvatsku izvješćuje Vladu Republike Hrvatske.

Članak 31.

(1) Stvarna i mjesna nadležnost državnog odvjetništva određuje se prema odredbama zakona kojima se utvrđuje nadležnost sudova pred kojima izvršavaju svoje ovlasti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako općinsko državno odvjetništvo ima mali broj dužnosnika, Glavni državni odvjetnik može odlučiti da će poslove u prethodnom kaznenom postupku za potrebe tog državnog odvjetništva obavljati županijsko državno odvjetništvo.

(3) Pred trgovačkim sudom koji je mjesno nadležan za područje za koje su mjesno nadležna dva ili više županijskih državnih odvjetništava, postupat će županijsko državno odvjetništvo prema registriranom sjedištu pravne osobe, odnosno registriranom sjedištu ili prebivalištu trgovca pojedinca ili obrtnika koji je stranka u postupku, odnosno nad kojim se provodi postupak stečaja ili likvidacije.

(4) Kad kao stranke u postupku sudjeluje više osoba iz stavka 3. ovoga članka s područja mjesne nadležnosti više županijskih državnih odvjetništava te strana pravna ili fizička osoba, postupat će županijsko državno odvjetništvo na čijem se području nalazi sjedište trgovačkog suda koji vodi postupak.

(5) Županijsko državno odvjetništvo koje je započelo zastupanje u postupku pred trgovačkim sudom nastavit će zastupanje do kraja postupka i ako se promijene okolnosti iz stavka 3. i 4. ovoga članka po kojima je bila određena njegova nadležnost.

3. Čuvanje tajnosti podataka

Članak 36.

(1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika, savjetnici, stručni suradnici, vježbenici, službenici i namještenici dužni su čuvati tajnost klasificiranih podataka ili podataka koji su zakonom proglašeni tajnima bez obzira na način na koji su je doznali.

(2) Klasificirani podaci su oni koje je nadležno tijelo, u propisanom postupku, takvim označilo i za koji je utvrđen stupanj tajnosti, kao i podatak kojeg je Republici Hrvatskoj tako označenog predala druga država, međunarodna organizacija ili institucija s kojom Republika Hrvatska surađuje.

(3) U radu državnog odvjetništva smatraju se tajnima:

1. predmeti iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež,
2. spisi državnog odvjetništva za vrijeme provođenja izvida i drugih radnji u državnom odvjetništvu do donošenja odluke o prijavi,
3. spisi državnog odvjetništva o dokaznim radnjama prije pokretanja istrage i kada se ne provodi istraga,
4. spisi državnog odvjetništva tijekom istrage,
5. podaci i isprave u kaznenim, građanskim i upravnim i drugim predmetima koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika klasificirali,
6. podaci iz evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika,
7. ocjene obnašanja državnoodvjetničke dužnosti.

(4) Poslovníkom državnog odvjetništva utvrđuju se stupnjevi tajnosti podataka koji su stavkom 3. ovoga članka označeni kao tajni, postupak klasifikacije i deklasifikacije, pristup podacima, njihova zaštita i nadzor.

Članak 37.

(1) Obveza čuvanja tajnosti podataka određuje se ovim Zakonom i Zakonom o tajnosti podataka.

(2) Oslobođanje od obveze čuvanja tajnosti podataka uređuje se posebnim zakonom. Za državnog odvjetnika odluku donosi državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnoga državnog odvjetnika Vlada Republike Hrvatske.

Članak 38.

(1) Priopćenja za javnost putem medija u svezi s postupkom u pojedinom predmetu, kao i s radom državnog odvjetništva daje glasnogovornik državnog odvjetništva.

(2) Glasnogovornik državnog odvjetništva daje obavijesti o radu državnog odvjetništva u skladu s ovim Zakonom, Poslovníkom državnog odvjetništva i Zakonom o pravu na pristup informacijama.

(3) Glasnogovornik općinskog i županijskog državnog odvjetništva je državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika ili osoba koju odredi državni odvjetnik godišnjim rasporedom poslova.

(4) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može ovlastiti i drugu osobu za odnose s medijima i davanja obavijesti u svezi s radom državnog odvjetništva.

(5) Kada za to postoji posebni interes javnosti, priopćenje po ovlasti državnog odvjetnika može dati i zamjenik koji provodi pojedinu radnju.

Članak 39.

- (1) Vođenje, uvid i ispravak osobnih podataka koji se vode u upisnicima državnog odvjetništva i nadzor nad zbirkom osobnih podataka uređuje se Zakonom o osobnim podacima, Uredbom o načinu pohranjivanja i posebnim mjerama tehničke zaštite posebnih kategorija osobnih podataka («Narodne novine», br. 139/04.) i Poslovníkom državnog odvjetništva.
- (2) Državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika, službenik ili namještenik ne smije neovlaštenim osobama dati podatke o osobnim, obiteljskim i imovinskim prilikama fizičkih osoba, odnosno imovinskim prilikama pravnih osoba za koje je saznao tijekom postupka.
- (3) Za svaku zbirku osobnih podataka uspostavlja se i vodi evidencija prema posebnim propisima.
- (4) Odobrenje za razgledavanje, prepisivanje i preslikavanje državnoodvjetničkog spisa daje nadležni državni odvjetnik sukladno odredbama Poslovníka državnog odvjetništva.

3. Posebna izvješća

Članak 42.

- (1) O predmetima od posebnoga državnog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, niže državno odvjetništvo dužno je izvijestiti više državno odvjetništvo o već poduzetim radnjama, kao i o svojim daljnjim namjerama.
- (2) Glavni državni odvjetnik izvijestit će ministra nadležnog za poslove pravosuđa o pokrenutim kaznenim postupcima protiv sudaca i državnih odvjetnika.
- (3) Glavni državni odvjetnik će na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka.
- (4) Vrijeme i način podnošenja posebnih izvješća uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 51.a

- (1) Državno odvjetništvo u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima surađuje s nadležnim tijelima dviju ili više država članica koje vode kaznene postupke, ako je postupanje u trenutku upućivanja zamolbe za pravnu pomoć u njegovoj nadležnosti.
- (2) Ako nadležno državno odvjetništvo ima opravdane razloge i saznanja da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi usporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv iste osobe, dužno je uspostaviti kontakt s nadležnim tijelom te druge države članice kako bi se potvrdilo postojanje usporednih postupaka s ciljem pokretanja izravnih savjetovanja.
- (3) Ako je iz razloga navedenih u stavku 2. ovoga članka nadležno tijelo druge države članice uspostavilo kontakt s nadležnim državnim odvjetništvom, ono je dužno u roku koji je navelo tijelo koje uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden bez nepotrebnog odgađanja, obavijestiti tijelo koje uspostavlja kontakt vodi li se u Republici Hrvatskoj usporedni postupak.
- (4) Ako nadležno državno odvjetništvo nema saznanja o tome koje je tijelo druge države članice nadležno za uspostavljanje kontakta, ono će preko kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže (EJN) ili EUROJUST-a razmijeniti podatke o tom nadležnom tijelu.

Članak 51.b

(1) Ako je osumnjičena ili optužena osoba uhićena ili se nalazi u istražnom zatvoru, zahtjev za uspostavu kontakta smatra se hitnim.

(2) Nadležno državno odvjetništvo i tijelo s kojim se uspostavlja kontakt međusobno komuniciraju svim sredstvima koja omogućuju pisani zapis (pisana obavijest, e-mail, faks).

Članak 51.c

(1) Zahtjev za uspostavljanje kontakta s nadležnim tijelom u drugoj državi članici mora sadržavati:

1. podatke o državnom odvjetništvu koje šalje zahtjev,
2. opis činjenica i okolnosti koje su predmet dotičnog kaznenog postupka,
3. sve poznate podatke o identitetu osumnjičene osobe te podatke o žrtvama ako državno odvjetništvo s njima raspolaže,
4. podatke o stanju postupka,
5. podatke o pritvoru ili istražnom zatvoru ako je određen.

(2) Odgovor državnog odvjetnika nadležnom tijelu druge države sadrži sljedeće podatke:

1. vodi li se ili se vodio postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake činjenicama iz zahtjeva koji je podnijelo tijelo koje uspostavlja kontakt te jesu li su umiješane iste osobe,
2. u slučaju potvrdnog odgovora potrebno je navesti kontaktne podatke nadležnog državnog odvjetništva i podatke u kojoj fazi se postupci nalaze.

(3) Državno odvjetništvo može dati i dodatne obavijesti u vezi s postupkom.

Glava VII.

OVLASTI I DUŽNOSTI DRŽAVNOG ODVJETNIKA U KAZNENIM POSTUPCIMA

1. Odlučivanje o kaznenoj prijavi i priprema optužnice

a) Odlučivanje o prijavi

Članak 57.

Državno odvjetništvo samostalno odlučuje o kaznenom progonu počinitelja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti te priprema optužnicu za suđenje pred nadležnim sudom.

Članak 58.

(1) U poduzimanju radnji i obavljanju poslova iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona državno odvjetništvo dužno je kazneno progoniti počinitelja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, sukladno uvjetima određenim zakonom i na zakonu utemeljenom propisu.

(2) Rješenje pravnog pitanja o postojanju obilježja kaznenog djela ili krivnje počinitelja, koje je prihvaćeno na sjednici Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, obvezuje državnog odvjetnika pri odlučivanju o kaznenoj prijavi, osim ako državni odvjetnik smatra da je za njegovo rješenje potrebna odluka Europskog suda pravde o važenju ili o tumačenju propisa i mjera Europske unije, kada će postupiti sukladno odredbi članka 18. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku.

(3) Ako poduzimanje kaznenog progona ovisi o rješenju nekog pravnog pitanja za čije je rješenje nadležan sud u kojem drugom postupku ili kakvo drugo državno tijelo, državni odvjetnik može podnositelju kaznene prijave i drugim zainteresiranim osobama odrediti primjereni rok za pokretanje postupka pred sudom ili tim tijelom. Po bezuspješnom protoku toga roka državni odvjetnik može odbaciti kaznenu prijavu.

Članak 59.

(1) O kaznenoj prijavi, upisanoj u jednom od upisnika kaznenih prijava, državni odvjetnik odlučuje obrazloženom ocjenom uvjeta i smetnji za pokretanje i vođenje kaznenog postupka, propisanih Zakonom o kaznenom postupku ili posebnim zakonom. Kazneni progon neke osobe ne može se temeljiti na slobodnom izboru poduzimanja ili nepoduzimanja progona.

(2) Anonimne, pseudoanonimne i obijesne kaznene prijave državni će odvjetnik ocijeniti sukladno zakonskim uvjetima (članak 206. stavak 1. ZKP). Uz kratko obrazloženje može ih odmah odbaciti ako su očigledno neosnovane ili nevjerodostojne ili u najvećem dijelu ponavljaju sadržaj neke ranije odbačene kaznene prijave.

(3) Poblize odredbe o postupanju državnog odvjetnika s prijavom i njezinim podnositeljem, sadržaju zapisnika o usmenoj kaznenoj prijavi, načinu provjere prijave u Informacijskom sustavu državnog odvjetništva, pozivanju podnositelja prijave na ispravke i dopune, zabilježbama i dopunama upisnika o kaznenim prijavama, obliku i sadržaju obrazaca državnih odvjetništava propisuju se u Poslovniku državnog odvjetništva.

Članak 60.

(1) Ako su ispunjeni uvjeti pod kojima nadležni sud prema Kaznenom zakonu počinitelja kaznenog djela mora osloboditi kazne, državni odvjetnik može odustati od kaznenog progona.

(2) Ako su ispunjeni uvjeti pod kojima prema Kaznenom zakonu nadležni sud počinitelja može osloboditi od kazne državni odvjetnik može, uz suglasnost suca istrage ili drugog nadležnog suca u postupku, odustati od kaznenog progona. Sudac će prije rješenja o suglasnosti, ispitati žrtvu odnosno oštećenika. Protiv toga rješenja žalba nije dopuštena.

(3) Državni odvjetnik može sukladno stavku 2. ovoga članka odustati od kaznenog progona za kazneno djelo protiv državljana Republike Hrvatske počinjeno u inozemstvu ili kada je protiv državljana Republike Hrvatske pred inozemnim ili međunarodnim kaznenim sudom pokrenut kazneni postupak.

Članak 61.

Za vrijeme u kojem je državni odvjetnik uvjetno odustao od kaznenog progona ne teku rokovi zastare kaznenog progona.

Članak 62.

(1) U odlučivanju o kaznenoj prijavi za kazneno djelo s elementima nasilja između rođaka ili drugih bliskih osoba za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina državni odvjetnik može odbaciti kaznenu prijavu ako smatra da pokretanje kaznenog postupka ne bi bilo svrhovito s obzirom na narav kaznenog djela, okolnosti u kojima je počinjeno, osobna svojstva počinitelja i oštećenika te stupanj njihove životne povezanosti.

(2) Radi utvrđivanja tih okolnosti državni odvjetnik može prijavitelja, žrtvu i osumnjičenika pozvati na ročište. Na ročištu može pokušati njihovo mirenje, uz pomoć stručnih suradnika u državnom odvjetništvu i savjetnika nadležnog centra za socijalnu skrb. Pokušaj mirenja može

se do podizanja optužnice pred općinskim sudom povjeriti i ustanovi socijalne skrbi, uz upozorenje na dužnost čuvanja tajnosti podataka koje je ustanove prikupila. U nalogu o povjeravanju državni odvjetnik navest će rok u kojem se pokušaj mirenja mora provesti odnosno u kojem ga ustanova mora izvijestiti o ishodu mirenja.

Članak 64.

- (1) Godišnju listu istražitelja kojima se u prethodnom kaznenom postupku može povjeravati provođenje dokaznih radnji (članak 213. stavak 1. i 2. i članak 219. stavak 2. ZKP) određuje županijski državni odvjetnik za područje nadležnosti tog državnog odvjetništva.
- (2) Prije sastavljanja godišnje liste istražitelja županijski državni odvjetnik zatražit će od policije i drugih državnih tijela dostavljanje popisa istražitelja koji su imenovani (određeni) za obavljanje tih poslova u skladu s posebnim zakonom.
- (3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dostavlja godišnje liste istražitelja čelnicima državnih tijela čiji se službenici na tim listama nalaze.
- (4) Na godišnju listu istražitelja određuju se osobe koje s obzirom na predmete istraživanja i posebne propise koji se primjenjuju imaju odgovarajuće iskustvo i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela u svezi kojih se dokazne radnje provode, kao i za suradnju s drugim državnim tijelima koja sudjeluju u provođenju prethodnog postupka.

Članak 65.

- (1) Nalog istražitelju izdaje državni odvjetnik. Prije izdavanja naloga državni odvjetnik kad je to moguće pribavit će mišljenje čelnika nadležne organizacijske jedinice državnog tijela iz kojeg istražitelj dolazi.
- (2) Istražitelj poduzima povjerene dokazne radnje sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku i pravilima svoje struke.
- (3) U nalogu kojim istražitelju povjerava provođenje pojedinih dokaznih radnji državni odvjetnik može upozoriti istražitelja na zakonske odredbe kojih se je dužan pridržavati i odredit će rokove u kojima je istražitelj te radnje dužan poduzeti.
- (4) Ako istražitelj bez opravdanog razloga ne postupi po nalogu ili postupi suprotno nalogu državni će odvjetnik o tome izvijestiti službenika nadređenog istražitelju.
- (5) Ako istražitelj nije mogao postupiti po nalogu obavijestit će o tome državnog odvjetnika. U tom slučaju će državni odvjetnik sam provesti dokaznu radnju ili dati nalog drugim istražitelju, te o tome obavijestiti nadređenu službenu osobu.
- (6) O izuzeću istražitelja odlučuje viši državni odvjetnik.

c. Rokovi za državnoodvjetničke radnje

Članak 67.

- (1) Državni odvjetnik li zamjenik državnog odvjetnika dužan je bez odugovlačenja donositi odluku povodom kaznene prijave koja mu je dodijeljena u rad.
- (2) Ako u predmetu bez opravdanog razloga u roku od petnaest dana od dana primitka nove prijave, ili predmeta u kojem su provedeni izvidi ili dokazne radnje, nije donio odluku ili poduzeo drugu radnju koju je trebalo poduzeti, dužan je o tome izvijestiti državnog odvjetnika ili višeg državnog odvjetnika koji će poduzeti potrebne mjere kako bi se u predmetu postupalo bez odgode.
- (3) Ako je kaznena prijava podnesena protiv policijskog službenika državni odvjetnik će sam provesti istragu, a ako se istraga ne provodi provest će sam potrebne dokazne radnje koje su

svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice. Tako će državni odvjetnik postupiti i u slučaju kad je prijava podnesena protiv druge službene osobe koja je ovlaštena i dužna otkrivati i prijavljivati kaznena djela za koja se progoni po službenoj dužnosti.

Članak 68.

- (1) Odluka o prijavi za kaznena djela za koja se vodi redoviti postupak donosi se u roku određenom u Zakonu o kaznenom postupku ili drugom zakonu.
- (2) Ako je kaznena prijava podnesena za kazneno djelo za koje državni odvjetnik ne može naložiti provođenje istrage (skraćeni postupak), državni odvjetnik je dužan u roku od šest mjeseci od upisa kaznene prijave u upisnik kaznenih prijava donijeti odluku o kaznenoj prijavi.
- (3) Ako državni odvjetnik ne donese odluku o prijavi u roku iz stavka 2. ovoga članka, dužan je izvijestiti višeg državnog odvjetnika o razlozima zbog kojih nije donesena odluka o prijavi.
- (4) Viši državni odvjetnik može na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika rok iz stavka 2. ovoga članka produljiti za još šest mjeseci.
- (5) Ako je počinitelj kaznenog djela ostao nepoznat i nakon proteka šest mjeseci od dana upisa kaznene prijave u upisnik kaznenih prijava spis će se staviti u evidenciju.
- (6) Ako je u evidenciju stavljena prijava za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora veća od pet godina, državni odvjetnik je dužan po proteku godine dana od dana stavljanja prijave u evidenciju provjeriti je li su i koje radnje poduzete kako bi se počinitelj otkrio.

d. Posebnosti državnoodvjetničkih izvida i dokaznih radnji

Članak 69.

- (1) Osim kada prema Zakonu o kaznenom postupku državni odvjetnik mora ispitati osumnjičenika prije okončanja istrage, državni odvjetnik to će učiniti u što je moguće kraćem roku nakon izdavanja naloga o istrazi ili poduzimanja prve dokazne radnje, posebno ako je maloljetan ili kada je uhićen zbog postojanja osnova sumnje da je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju dužem od osam godina ili je kazneni progon pokrenut protiv pravne osobe.
- (2) Kada je Zakonom o kaznenom postupku predviđeno ispitivanje osumnjičenika prije okončanja istrage, ili podizanja optužnice u redovitom postupku to će ispitivanje poduzeti državni odvjetnik. Prije podizanja optužnice u skraćenom postupku državni odvjetnik sam provodi ispitivanje, osim ako to nije moguće zbog potrebe hitnog postupanja ili zbog drugih opravdanih okolnosti.
- (3) Ako u državnom odvjetništvu nisu ostvareni uvjeti za audio-video snimanje, ili nema stručne osobe za rukovanje uređajima, državni odvjetnik će to ispitivanje provesti ili u nadležnoj policijskoj upravi ili u višem državnom odvjetništvu.
- (4) Poslovníkom državnog odvjetništva se određuje oblik i sadržaj zapisa o ispitivanju osumnjičenika, okrivljenika i svjedoka, mjere zaštite izvornosti audio-video zapisnika i načini njegova korištenja.

f. Okončanje odlučivanja o prijavi, državnoodvjetničkih izvida,
odluka o podizanju optužnice

Članak 72.

- (1) Kada je u posebnom zakonu određeno kako se kaznena prijava može odbaciti iz razloga svrhovitosti zamjenik državnog odvjetnika će prije donošenja odluke o tome izvijestiti državnog odvjetnika.
- (2) Na način opisan u stavku 1. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika će postupiti i prije potpisivanja izjave za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka.
- (3) Za davanje izjave iz članka 286. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku potrebna je prethodna suglasnost višeg državnog odvjetnika.

Članak 73.

Prije dovršetka istrage, a ako istraga nije vođena prije podizanja optužnice državni odvjetnik sačinjava popis provedenih dokaznih radnji, popis isprava, predmeta, snimaka i drugih spisa koji se mogu upotrijebiti kao dokaz. Dokazi se u popis svrstavaju kronološki po redoslijedu primitka i podbrojevima pod kojima su uneseni u popis spisa.

Članak 76.

Državni odvjetnik obrazloženim dopisom nadležnom sudu može povući optužnicu prije nego što je potvrđena.

Članak 78.

- (1) Državni odvjetnik može u svrhu prikupljanja potrebnih obavijesti pozvati podnositelja kaznene prijave i druge osobe za čije izjave smatra kako mogu pridonijeti ocjeni o vjerodostojnosti navoda o prijavi. U pozivu će se naznačiti razlog pozivanja. Osumnjičenik će se u pozivu upozoriti kako će u slučaju neodazivanja biti prisilno doveden.
- (2) Državni odvjetnik može izdati dovedbeni nalog ako se osumnjičenik koji je bio upozoren na način naveden u stavku 1. ovoga članka nije odazvao pozivu ili iz okolnosti očito proizlazi kako odbija primitak poziva.

Članak 80.

- (1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje naloga za provođenje posebnih dokaznih radnji kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava građana državni odvjetnik će pozvati policijske službenike koji provode izvode i na osnovi njihovih obavijesti i podataka s kojima on raspolaže ocijeniti je li se istraga ili provođenje izvida ne može provesti na drugi način ili bi to bilo moguće učiniti samo uz nerazmjerne teškoće. Od policijskih službenika će po potrebi zatražiti dodatne dokumente i pisane obavijesti koje su mu potrebne za izradu pisanog obrazloženog zahtjeva kojeg podnosi sucu istrage.
- (2) Kada je u Zakonu o kaznenom postupku određeno kako državni odvjetnik može na vrijeme od dvadeset četiri sata izdati nalog o poduzimanju posebne dokazne radnje, taj nalog može izdati dežurni zamjenik samo uz suglasnost državnog odvjetnika.
- (3) Ako je državni odvjetnik odsutan, a nalog iz stavka 2. ovoga članka je nužno izdati odmah, dežurni zamjenik državnog odvjetnika izdat će nalog, o čemu će čim je to moguće obavijestiti državnog odvjetnika.

(4) U pisanom nalogu navode se okolnosti iz kojih proizlazi potreba da se s izvršenjem radnji odmah započne.

Članak 81.

Prije započinjanja kaznenog postupka državni odvjetnik može sudu, prema odredbama koje vrijede za ovršni postupak, predložiti privremene mjere osiguranja za oduzimanje imovinske koristi.

6. Postupanje državnog odvjetnika u skraćenom postupku

Članak 85.

U skraćenom postupku državni odvjetnik posebno cijeni jesu li u svakom slučaju ispunjeni uvjeti za primjenu načela svrhovitosti kaznenog progona, te uvjeti iz kojih proizlazi kako se i bez vođenja postupka može utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela.

Članak 86.

Prije predlaganja vrste i mjere kaznenopravne sankcije u skraćenom postupku državni odvjetnik će uzeti u obzir okvire za izbor i mjeru te sankcije predviđene naptcima Glavnoga državnog odvjetnika. Pri tome će posebno cijeliti odnos okrivljenika prema počinjenom kaznenom djelu.

1. Zastupanje na temelju punomoći i davanje mišljenja

Članak 87.

(1) Osim poslova iz članka 30. stavka 4., članka 32. i članka 33. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku.

(2) Nadležno državno odvjetništvo daje mišljenja o određenim pravnim poslovima kada je to propisano drugim zakonima.

(3) Nadležna državna tijela Republike Hrvatske dužna su prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od nadležnoga državnog odvjetništva mišljenje o pravnoj valjanosti toga pravnog posla. Državna tijela koja imaju pravnu službu dužna su uz zahtjev dostaviti i mišljenje svoje službe.

(4) Državno odvjetništvo dužno je dati mišljenje iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana primitka sve potrebne dokumentacije.

Članak 88.

(1) Nadležna državna odvjetništva dužna su u slučajevima kada se radi o imovinskim stvarima od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku ili iznimno visoke vrijednosti, a treba se odreći zahtjeva, priznati zahtjev protivne strane, zaključiti nagodbu, odustati od pravnog lijeka ili u izvanparničnom postupku donijeti odluku koja ima značaj odricanja od prava i o tome izvijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje će bez odgode sa svojim mišljenjem o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(2) Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 88.a

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je voditi jedinstvenu evidenciju o svim postupcima iz članka 30. stavka 4., članka 32., članka 33. i članka 87. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske te državnog tijela ili pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske koje zastupa, nadležno državno odvjetništvo dužno je u roku od 15 dana od primitka zahtjeva dostaviti podatke o stanju predmeta iz evidencije iz stavka 1. ovoga članka te na temelju dostavljenih podataka dati procjenu vjerojatnosti uspjeha u sporu uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(3) Državna tijela koja zastupa državno odvjetništvo sukladno članku 30. stavku 4. ovog Zakona dužna su imenovati koordinatora za suradnju s državnim odvjetništvima te pravodobno dostavljati očitovanja o činjeničnim navodima tužbe ili prijedloga, dokazne prijedloge, dokumentaciju kojom raspolažu te mišljenje tijela o osnovanosti zahtjeva u postupcima pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(4) Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno ih je izvijestiti o podacima iz evidencije iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske može izvijestiti čelnika nadležnog tijela ili Vladu Republike Hrvatske uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa o nepostupanju državnih tijela iz stavka 3. ovog članka

3. Dostava i troškovi postupka

Članak 90.

(1) Odluke sudova i upravnih tijela i druga pismena moraju se dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu.

(2) Dostava izvršena suprotno stavku 1. ovoga članka ne proizvodi pravne učinke.

(3) U slučajevima u kojima Republika Hrvatska podnosi zahtjev za mirno rješenje spora kada namjerava tužiti neku osobu s prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj, zahtjev se dostavlja preporučeno preko pošte uz povratnicu i to na adresu prebivališta fizičke osobe, odnosno sjedišta pravne osobe. Ako dostava ne uspije ponovit će se nakon petnaest dana. U slučaju da ne uspije niti ponovljena dostava, dostava će se izvršiti stavljanjem zahtjeva na oglasnu ploču državnog odvjetništva koje je uputilo to pismo.

(4) Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmog dana od dana stavljanja pismena na oglasnu ploču.

Članak 98.

(1) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od dana donošenja.

(2) Odluka o imenovanju objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(3) Državni odvjetnik je dužan stupiti na dužnost u roku kojeg odredi Glavni državni odvjetnik, a koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(4) Ako državni odvjetnik ne stupi na dužnost u roku iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

4. Ocjena obnašanja dužnosti

Članak 129.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika izabran prvi put na državnoodvjetničku dužnost prve tri godine nakon imenovanja ocjenjuje se svake godine. Ostali zamjenici ocjenjuju se svake tri godine.

(2) Ako je zamjenik općinskog državnog odvjetnika podnio prijavu za trajni premještaj ili se javio na oglas, na traženje Vijeća državni odvjetnik će ga ocijeniti na temelju dotadašnjeg rada iako nije protekla godina dana od prvog imenovanja. Ova ocjena služi samo za utvrđivanje liste kandidata iz članka 156. stavka 6. ovoga Zakona i ne utječe na dužnost davanja ocjene na način naveden u stavku 1. ovoga članka.

5. Stegovna djela

Članak 137.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoračenja službene ovlasti,
2. neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
3. obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
6. ponašanje ili postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti.
7. ponašanje tijekom zastupanja pred sudom ili upravnim tijelom kojim se vrijeđa drugoga ili grubo narušava red tijekom postupka,
8. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
9. postupanje protivno članku 119. ovoga Zakona.

(3) Zlouporaba položaja postoji osobito ako:

1. nakon prethodne obavijesti višem državnom odvjetniku neopravdano u zakonskim rokovima ne poduzima radnje u postupku, pa je uslijed toga sud donio odluku o ukidanju pritvora,
2. u roku od petnaest dana nakon završene istrage iako je tijekom istrage utvrđeno postojanje osnovane sumnje da je okrivljenik počinio djelo za koje se provodi istraga ne donese odluku, odnosno ne zatraži produljenje roka za podizanje optužnice (članak 229. stavak 2. ZKP),
3. uz optužnicu ne dostavi popis dokaza kojima raspolaže, koje ne namjerava izvoditi pred sudom, a koji dokazi ukazuju na nedužnost i na manji stupanj krivnje okrivljenika ili predstavljaju olakotne okolnosti.

(4) Smatrat će se da zamjenik državnog odvjetnika neopravdano ne obavlja državnoodvjetničku dužnost osobito ako:

1. u spis istrage ne unese pismena koja je po zakonu dužan unijeti,
– neopravdano u zakonskim rokovima ne poduzima radnje u postupku (članak 125. stavak 5. ZKP) i time prouzroči odugovlačenje ili prekid postupka,
2. tijekom kaznenog postupka ne podnosi sudu prijedloge pravovremeno ili druge radnje u postupku poduzima s velikim zakašnjenjem i time prouzroči odugovlačenje postupka (članak 397. ZKP),

3. u slučaju kad vijeće nije potvrdilo optužnicu u cijelosti ili dijelu u roku osam dana od dostave rješenja ne donese nalog za dopunu istrage ili poduzimanje dokazne radnje, odnosno ne odustane od kaznenog progona ili ne zatraži od optužnog vijeća produljenje roka,

4. bez opravdanog razloga ne izrađuje državnoodvjetničke odluke i pismena u zakonskom roku,

5. je, bez opravdanog razloga, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

(5) Neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti postojat će osobito ako:

1. državni odvjetnik u roku od petnaest dana nakon završene istrage ne donosi odluke, odnosno ne traži produljenje roka za podizanje optužnice (članak 229. stavak 1. ZKP),

2. u slučaju kada istraga nije završena u roku od šest mjeseci ne obavještava o tome višeg državnog odvjetnika (članak 230. ZKP),

3. je državni odvjetnik ocijenio njegov rad negativnom ocjenom (članak 132. stavak. 2 točka 1.).

Članak 139.

(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.

(2) Stegovna kazna ne može se izreći nakon protoka godine dana od dana pokretanja stegovnog postupka.

(3) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(4) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(5) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

Članak 145.b

(1) Glasovanje se obavlja osobno glasačkim listićima. Nitko ne može glasovati u ime druge osobe.

(2) Glasački listići su posebni za svaku listu kandidata iz članka 144.d stavka 1. ovoga Zakona, a sadrže:

1. ime i prezime kandidata, i državno odvjetništvo u kojem obnaša državnoodvjetničku dužnost,

2. broj kandidata koji se iz te liste kandidata bira za Vijeće.

(3) Kandidati se u listu unose prema abecednom redu svojih prezimena.

(4) Tiskanje glasačkih listića izravno nadzire Povjerenstvo.

Članak 145.d

Nevažeći glasački listić je:

1. neispunjeni glasački listić

2. glasački listić popunjen tako da se ne može sa sigurnošću utvrditi volja birača i okolnost za kojeg je kandidata glasovao

3. glasački listić na kojem je za pojedinog člana Vijeća zaokruženo više kandidata nego ih se bira s liste.

Članak 151.

(1) Ako je pokrenut postupak iz članka 149. stavka 3. podstavka 3. i 4. ovoga Zakona za kazneno djelo za koje može biti izrečena kazna zatvora, predsjednik ili član Vijeća može biti udaljen od obavljanja dužnosti na temelju odluke Vijeća koja se donosi većinom glasova svih članova.

(2) Odluku o udaljenju od obavljanja dužnosti donosi Vijeće:

– za člana, na prijedlog predsjednika Vijeća,

– za predsjednika, na prijedlog tri člana Vijeća.

(3) Vijeće može većinom glasova svih članova odlučiti da predsjednik ili član, protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak, ne obavlja dužnost u Vijeću dok taj postupak traje.

Članak 157.a

(1) Za kandidate koji ispunjavaju uvjete za mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika Vijeće će provesti postupak provjere znanja.

(2) Provjera znanja sastoji se od pisanja jedne radnje koja predstavlja donošenje i izradu državnoodvjetničke odluke. Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnom zaporkom.

(3) Kandidati mogu iz pisane radnje ostvariti najviše 100 bodova.

(4) Za državne odvjetnike i zamjenike državnog odvjetnika koji se ne javljaju prvi puta na oglas za imenovanje na mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika ne provodi se postupak provjere znanja već se broj bodova iz stavka 3. ovoga članka za njih izračunava na način da se njihova ocjena iz članka 130. ovoga Zakona revalorizira u bodove na način određen u Pravilniku o načinu i provođenju te ocjenjivanju pisanog ispita i usmenog razgovora.

(5) Kandidati koji su na pisanoj provjeri znanja, odnosno revaloriziranjem bodova ostvarili više od 70 bodova, pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u državnom odvjetništvu, sposobnost za komunikaciju s drugim osobama, rješavanje sukoba i donošenje odluka i sposobnost za prikupljanje podataka i dokaza potrebnih za donošenje odluke.

(6) Na usmenom razgovoru može se ostvariti najviše 50 bodova.

(7) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva i donosi odluku o imenovanju. Ukoliko kandidati ostvare isti broj bodova, prednost ima kandidat za kojeg je dano pozitivno mišljenje državnog odvjetnika (članak 159. stavak 3.).

(8) Vijeće u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donosi Pravilnik o načinu i provođenju te ocjenjivanju pisanog ispita i usmenog razgovora.

Članak 172.

(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na skraćeni postupak, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) U stegovnom postupku ne plaćaju se pristojbe a troškove postupka snosi državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost.

Članak 186.

(1) Državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u skraćenom postupku za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do pet godina.

(2) Na temelju posebne punomoći nadležnoga državnog odvjetnika državnoodvjetnički savjetnici u građansko-upravnim odjelima državnih odvjetništava mogu obaviti zastupanja pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(3) Punomoć ovlašćuje državnoodvjetničke savjetnike na obavljanje svih radnji u postupku, osim ovlaštenja za podnošenje tužbe, povlačenje tužbe, priznavanje tužbenog zahtjeva, odricanje od tužbenog zahtjeva, zaključenja nagodbe, podnošenje pravnog lijeka, odricanje od izjavljivanja pravnog lijeka te odustajanje od izjavljenog pravnog lijeka.

(4) Državnoodvjetnički savjetnici u građansko-upravnim odjelima općinskih državnih odvjetništava u okviru ovlaštenja iz punomoći prema stavku 2. ovoga članka samostalno zastupaju u sporovima čija je vrijednost predmeta spora do 100.000,00 kuna, a u građansko-upravnim odjelima županijskih državnih odvjetništava u sporovima čija vrijednost spora ne prelazi 500.000,00 kuna.

4. Stručni suradnici

Članak 187.

(1) Državno odvjetništvo može imati službenike sa završenim odgovarajućim stručnim studijem, preddiplomskim ili diplomskim sveučilišnim studijem i propisanim radnim iskustvom kriminalističkog, defektološkoga, sociološkoga, pedagoškoga, ekonomskoga, knjigovodstveno-financijskog i drugoga odgovarajućeg obrazovanja.

(2) Stručni suradnici iz stavka 1. ovoga članka kao stručni pomoćnici pomažu državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika u radu u stvarima u kojima su potrebna stručna znanja a mogu i samostalno obavljati poslove kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.